

65. СТЕФАН КАРАДЖА И ПАША

Стефан си стадо пасеше
със две ми малки момчета,
момчета, две овчарчета,
че те на Стефан думаша:
– Байно ле, бате Стефане,
имаш хабер, нямаш ли,
трима те турци търсеха,
три турци, три мюсюлмани?
Докат момчета издумат,
ето ги турци, че идат,
с тънки ножове окачени,
че те на Стефана думаша:
– Стефане, карагяурино,
нас ни пашата изпрати
при него да те заведем.
Стефан си нищо не каза,
овчарска кука побута,
че ги по гърба потупа,
че като пушки вземаха,
тримата мъртви паднаха,
докат пипнат ножове
Стефан приготви гробове.
Сиво си стадо забира
в бащини двори закарва,
вити ъгли затваря.
Че го й Русанка срещнала
с мъжка рожба на ръце.
Русанка дума Стефане:
– Стефане, първо венчило,
трима те турци търсеха,
три турци, три мюсюлмани,
ако, Стефане, уловят
жив няма да те оставят.